07/07/2026

Πανηγυρίζει η Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού

/ Ιερές Μονές

Την Δευτέρα 6 Ιουλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού.

Μαζί του συγχοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.

Έλαβε μέρος ο Πανοσιολογιώτος Αρχιμ. Ελισσαίος, Καθηγούνενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, Αγίου Όρους, ενώ παρέστη ο Αρχηγός ΓΕΣ και οι τοπικές πολιτικές και στρατιωτικές αρχές.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέστη ἡ παρθένος καί ἀθληφόρος καί μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τό ἀήττητον», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν τῆς ἑορταζομένης σήμερα ἁγίας, τῆς μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς, τῆς προστάτιδος καί ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, περιγράφοντας τή μεγάλη τιμή πού ἀπολαμβάνει ἡ ἁγία στόν οὐρανό.

Ποιά ἦταν ὅμως ἡ ἁγία Κυριακή καί πῶς ἐπέτυχε νά κατακτήσει τήν περίοπτη αὐτή θέση πού ἀπολαμβάνει στόν οὐρανό στά δεξιά τοῦ Χριστοῦ;

Ἦταν μία νεαρή χριστιανή, τέκνο εὐσεβῶν γονέων, πού ἔζησε τήν ἐποχή διωγμῶν κατά τῆς πίστεως, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ πίστη στόν Χριστό δέν ἦταν μία φυσική καί ἀνέξοδη ὑπόθεση, ἀλλά προϋπέθετε δύναμη καί σθένος γιά νά τήν ὑπερασπισθεῖς καί νά τή ζήσεις. Ἡ πίστη στόν Χριστό ἦταν ἕνα καθημερινό ἀγώνισμα σέ ἕνα κόσμο μέσα στόν ὁποῖο οἱ προκλήσεις τῆς εἰδωλολατρείας ἦταν συνεχεῖς, οἱ ἀπαγορεύσεις τῶν ρωμαϊκῶν νόμων αὐστηρές καί οἱ διωγμοί ἐναντίον τῶν χριστιανῶν σκληροί καί ἀπάνθρωποι.

Σέ ἕνα τέτοιο διωγμό, στόν φοβερό διωγμό τοῦ Διοκλητιανοῦ συνελήφθησαν καί μαρτύρησαν οἱ γονεῖς τῆς ἁγίας Κυριακῆς. Καί θά περίμενε κανείς ὅτι ἡ νεαρή Κυριακή θά τρόμαζε καί θά δειλίαζε, ὅταν θά βρισκόταν καί αὐτή ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, ὁ ὁποῖος τήν καλοῦσε νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη της στόν Χριστό καί νά ἀπολαύσει τίς ἀνέσεις καί τίς ἡδονές πού τῆς ἐξασφάλιζε ἡ νεότητα καί τό κάλλος της.

Ὅμως ἡ ἁγία στάθηκε ἀκλόνητη στήν πίστη της καί στήν ἀγάπη της στόν Χριστό. Ὁμολόγησε μέ παρρησία ὅτι γι᾽ αὐτήν τίποτε δέν εἶναι σπουδαιότερο ἀπό τόν Χριστό στόν ὁποῖο εἶχε ἀφιερώσει ἤδη ὁλόκληρο τό εἶναι της, τήν ψυχή της, τήν ἀγάπη της, τήν παρθενία της καί τή ζωή της, γιατί γνώριζε καί πίστευε ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τό νά μείνει ἑνωμένη μέ τόν Χριστό· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τό νά χαρίσει τά πάντα σ᾽ Αὐτόν πού εἶναι τά πάντα γιά τή ζωή της· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τήν αἰώνιο ζωή πού ὑπόσχεται ὁ Χριστός σέ ὅσους ὁμολογοῦν τήν πίστη τους σέ Ἐκεῖνον καί θυσιάζουν τή ζωή τους γιά τήν ἀγάπη του.

Ἔτσι τό μαρτύριο δέν ἦταν γιά τή νεαρή Κυριακή τό τέλος τῆς ζωῆς της, ἀλλά ἡ ἀρχή τῆς νέας ζωῆς, μιᾶς ζωῆς, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, στά δεξιά τοῦ Σωτῆρος. Γιατί μέ τό μαρτύριό της δέν ἔλαβε μόνο τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά καί τόν στέφανο τῶν ἀρετῶν καί τόν στέφανο τῆς παρθενίας τήν ὁποία ἐτήρησε μέχρι τέλους γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

«Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώπων τεθνάναι, καί ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν ..., οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ», γράφει ὁ σοφός Σολομῶν. Καί αὐτό ἰσχύει καί γιά τήν ἁγία μεγαλομάρτυρα Κυριακή.

Τό μαρτύριό της μπορεῖ νά θεωρήθηκε ἦττα γιά τούς διῶκτες της, ὅμως αὐτοί πού ἡττήθηκαν πραγματικά ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ διῶκτες, γιατί ἡττήθηκαν ἀπό μία νεαρή καί ἀδύναμη κόρη, ἡττήθηκαν ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη της στόν Χριστό, αὐτήν πού τήν ἀνέδειξε θριαμβεύτρια καί κληρονόμο τῆς αἰωνίου ζωῆς καί τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἡ ζωή καί τό μαρτύριο τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς πού τιμοῦμε σήμερα, ἰδιαιτέρως ἐδῶ, στήν ἱερά αὐτή μονή πού εἶναι ἀφιερωμένη σέ αὐτήν, μᾶς διδάσκουν τή δύναμη τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης στόν Χριστό. Τή δύναμη τῆς πίστεως πού εἶναι ἀπαραίτητη ὄχι μόνο γιά τήν πνευματική μας ζωή ἀλλά καί γιά τήν καθημερινή, τήν ἐπίγεια ζωή μας. Γιατί ἡ πίστη στόν Χριστό, ἡ οὐσιαστική καί ἐνεργή πίστη, καί ὄχι ἀόριστη καί θεωρητική, ἀποτελεῖ τό θεμέλιο ἐκεῖνο ἐπάνω στό ὁποῖο μποροῦμε νά οἰκοδομήσουμε τή ζωή μας.

Ἀποτελεῖ τή δύναμη μέ τήν ὁποία μποροῦμε νά ἀντιμετωπίσουμε τίς δυσκολίες καί τίς τρικυμίες τῆς παρούσης ζωῆς καί νά ἀνταπεξέλθουμε στίς καταιγίδες καί τίς συμφορές.

Ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα μας ὄχι μόνο γιά τό πρόσκαιρο μέλλον μας ἀλλά καί γιά τό αἰώνιο. Ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα μας ὅτι τά δεινά καί οἱ δοκιμασίες τίς ὁποῖες ζοῦμε εἶναι μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος οἰκονομεῖ τά πάντα γιά τό συμφέρον μας.

Γιατί ἡ πίστη εἶναι ὁ σύνδεσμός μας μέ τόν Χριστό. Εἶναι αὐτό πού μᾶς δίδει τή δυνατότητα νά μείνουμε ἑνωμένοι μαζί του. Εἶναι τό κλειδί πού μᾶς ἀνοίγει τόν οὐρανό. Εἶναι τό διαβατήριο γιά τήν αἰώνιο ζωή, τήν ὁποία ἀπολαμβάνει ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Κυριακή, καί τήν ὁποία εὔχομαι νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι, ὑπερνικώντας τά λυπηρά καί ὀδυνηρά τῆς παρούσης ζωῆς, διά τῶν πρεσβειῶν καί τῆς χάριτός της.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ